

* ♦ **Joaquin Perez Seoane** ♦ Iruñeko Xake Torneooko zuzendaria

«Ez dugu ikuskizun hutsa nahi»

J ordi Magem kataluniarra nagusitu zen joan den larunbatean amaitu zen Iruñeko VI. Xake Txapelketa Irekian, Julio Granda eta Miguel Illescasen aurrean. Txapelketa oso lehiatua izan da, eta Joaquin Perez Seoane zuzendariak dioenez, heldu den urtean izena duten jokalariek ekarri nahi dituzte Iruñera.

Alberto Barandiaran / Iruñea

XAKEZALE amorratu honen ustetan, azpimarragarrienetakoa izan da txapelketan zehar nafarrek izan duten egitekoa, eta luze gabe horietako batek —Unai Garbisuk, seguru aski— torneo itxia jokatu duela dago. Perez Seoanek azpimarratu du, halaber, De la Villa maisua nafar gazteekin egiten ari den lana.

■ Torneoaren balantzea egitean emaitza ona izan zela esan zuten. Zerbait azpimarra zitekeen bereziki?

Torneoan maila ona izan zela esan genuen arrazoi batzuegatik. Hasteko, inoiz baino jokalaria nafar gehiago izan direlako torneo irekian. Halaber, interes handiagoa sumatu dugu, orokorrean, xakeari buruz —jokatu dutenen artean 14 infantil mailakoak izan dira—, eta gure jokalaririk onenak, Unai Garbisuk, irabazi egin zion Mellado maisu handiari. Unai da onena, eta berarengan itxaropen handia dugu jarria, baina atzetik badator xakelari multzo bat Garbisuri gorriak ikustarazteko gai dena. Oso kontent gaude torneo itxiarekin, nahiz eta partida askotan parra egin duten jokalariek. Denek uste genuen Illescas nagusituko zela, eta berak ere horrela pentsatu zuela. Azken partidetan nahi izan zuen parra egin, eta Felix irabazi egin zion; az-

Joaquin Perez Seoane.
JOXE LACALLE

kenean, lehena izan beharrean, hirugarrena gelditu zen.

■ Partidak aztertzean nabari izan da berdintasuna izan dela gehienetan. Horrek ikusgarritasuna kendu dio jokari?

Partida onak ikusi dira. Berdintasun handirik ez da izan, aspaldian ekartzen ditugulako torneo honetara maila handiko jokalariek. Parrak izan dira, egia da, eta batzuk aurretik hitzartutakoak izan dira, hala nola De la Villak eta Illescak jokatu zuten partidaren izan zena. Baina beste parra batzuk —Illescasek eta Ljubojevichen artekoa, kasu—, jokaren ondorio izan dira, borrokatuak. Torneo irekian ere izan dira hitzartutako parra batzuk, baina horrekin ezin da ezer egin. Partida ederrak ikusi dira, hala ere.

■ Hitzartutako parrak hizpide izan zenituzten torneoaren amaiera ekitaldian. Zerbait egin daiteke hori buruz?

Torneo itxian ezin da ezer egin, jokalaria borrokalariagoak bilatzea ez bada, eta hori dagoeneko egiten dugu. Adibidez, gurekin egon da urte zenbaitetan Judaxin, eta gizon honek ez du inoiz etsitzen. Partidaren bila doa beti. Zvinginsevek eta Ljubojevichek ere ez dute inoiz amore ematen partida erabat galduta ikusten duten arte. Torneo irekian, berdin. Ezin ditugu arau batzuk jarri bereizteko parrak eta besteak, baina irekian zenbait arau aldatu nahi ditugu borroka handiagoa izan dadin. Oraindik ez dakigu nola, baina modu bat izan daiteke publizitate handiagoa ematea, aurten etorri diren 12 maisu handi horien partez 25 etor daitezten. Jakina, sari berberak eta jende gehiago baldin badago, ezin dituzte partidak hitzartu.

■ Jokalariek, askotan, nazioarteko puntuazioari begira daude etengabe. Horrek eragina izan

dezake jokoan, puntu guztiak kalkulatzeko direnez gero?

Torneo itxian egunero epaileak ematen die jokalariei beren sailkapenaren berri, jakiteko zer irabazi edo zer galdu duten. Horrela, jokalariek badaki zer egiten ari den sailkapen profesionalari begira. Torneo irekian lortu nahi dugu jokalaria nafar gehiagok izan dezatela nazioarteko puntuazioa, ELO dutenei irabaziz gero eskuratu egiten da-eta.

■ Torneoaren hamahirugarren tokiari dago munduan egiten diren artean. Asmoa al da maila igotzea, hobetzea?

Ez dugu torneoaren kategoria igo nahi, gure ustez nahikoa erakargarria delako maila hori torneo ireki polita egiteko, nafar guztiak treba daitezten eta xakea bultzatzen. Ez zaigu interesatzen ikuskizun hutsa, kirola egin nahi dugu-eta. Horretarako, bidea utzi behar dugu nahi duen guztiak parte har dezaten txapelketa honetan.

■ Eta noiz iritsiko da Unai Garbisu torneo itxira?

s o s l a i a

Oberena taldeak urtero-urtero antolatzen duen Iruñeko Xake Txapelketaren arima Joaquin Perez Seoane da, eta pozik amaitu zuen hagitx larunbatean sariak eman zirenean. Kirol arloari erreparatuta, ez da sobera distiratsua izan maisuen jokoa, baina inoiz baino nafar gehiago aritu da bertan, eta horixe da torneoaren helburu nagusietako bat.

Heldu den urteari begira, zenbait aldagak egin behar dira azpimarratu zuen Perezek, horien artean hitzartutako parrak gehiegi errepika ez daitezen neurriak, eta izen handiko jokalariek eta gazteak tar-tekatzera.

Ordu asko kentzen badizkio ere, torneoak poz handiak ematen dizkiola dio, eta gogoan du batez ere dena ongi joan ondoren torneoa bukatutzat ematen duten unea. Hurrengo urteko torneoarako desio bakarra du: «Aurrera jarraitzea».

Laster izatea nahiko nuke, baina hori Unai berak erabaki behar du, orain duena baino ELO handiagoa behar duelako. Txapelketa honek daukan maila jais-tea ere ez da komeni —jokalaria handiak ekarri ahal izateko—, eta, beraz, bere maila hobetu behar du Garbisuk. Orain ikasten ari da, eta horrekin jarraitu behar du. Nire ustez, uda honetan zorte pixka bat baldin badauka ikaske-teen, eta torneo batzuetan parte hartzen baldin badu, emaitza onak lor ditzake falta zaizkion puntu horiek lortzeko. Beraz, akaso heldu den txapelketan ikusi ahal izango dugu Garbisu handiekin.

■ Gazte horren igoeran zerikuzirik izango du De la Villa maisuaren lanak.

Jakina. Kontuan hartu behar da Garbisu Espainiako txapeliduna dela jubeniletan, eta hori De la Villak eginiko lanari esker izan da, neurri batean. Niretzat, irakaski hobea da jokalaria baino. Badaki irakasten eta jokalarien maila asko hobetu da. x

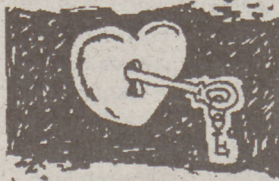
P A N E LUCRANDO

ZALDI EROA

LIRIKAZ
HONATAGO
•5•

GAUR

CELOSAMENTE
GORDEAK

(Musika: BAP!! hitzak Hernaniko E.H.E.)

Nintzen un niño etorri zenean la nueva era eta todo hasi zen a izan diferente. Yo no de zatek acordarme pero por nebulas retazos que gelditu dira todos belosamente gordeak imaginatzen dut como zen el mundo como jolasten genuen como hitzegiten genuen

Al principio mis padres y todos los de su generación saiatu ziren en conservar el idioma que hitzegiten zuten desde siempre pero por las noches a escondidas hartzen buen cuidado de que nadie jakitea nos zizpazen irakasten como al zuten su lengua. Pero cada dia nekatzen naiz mas al ekarri a la memoria aquellos pequeños retazos de los vivientes de una vieja lengua

Dena dago dekadentzian dena dago hiltzera orain ez dut gehiago borrokatuko orain neke bai nago eta geratzen zaidan gauza bakarra niretzat bixita lasaia itxarotzea da

harenkin batera aka nadin eta menturaz idioma viejoaren azken musikak nerekin.

